

Dokument nr. 8:79

(2003-2004)

Privat forslag fra stortingsrepresentantene Harald T. Nesvik og Øystein Hedstrøm

Forslag fra stortingsrepresentantene Harald T. Nesvik og Øystein Hedstrøm om lov om endring i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v.

Til Odelstinget

BAKGRUNN

Sosial- og helsedirektoratet har slått fast at det ikke er tillatt for norske butikker å selge øl til priser som medfører at butikkene taper penger. Etter at en rekke butikk-kjeder, i en kort periode, solgte øl til en pris som var lavere enn det som kreves inn i statlige avgifter for produktet, fikk butikkene varsel om at dette var i strid med alkoholloven § 8-12 forbud mot omsetning med rabatt. Der heter det:

"Det er forbudt for innehavere av salgsbevilling å gi spesielle rabatttilbud ved omsetning av alkoholholdig drikk."

Dersom man ser på hva som fremkommer av kommentarer til denne aktuelle paragrafen i Norsk lovkommentar med hovedredaktører Peter Lødrup, Knut Kaasen og Steinar Tjomsland (sist oppdatert 1. mars 2004) så er det grunn til å stille spørsmål ved om forbudet mot å selge øl med tap er så absolutt som en kunne få inntrykk av. Under note 321 heter det følgende:

"Så vel kvantumsrabatter som spesielle tilbud på øl og annen alkoholholdig drikk er forbudt. Siden øl ikke er prisregulert, er det imidlertid ikke noe i veien for at butikker holder samme lavprisprofil på denne varen som på butikkens øvrige sortiment."

Det fremkommer dermed at det er tillatt å selge øl til en meget lav pris, dersom dette også er tilfelle for butikkens profil hva angår det øvrige varesortimen-

tet. Flere av de butikkene som solgte øl til en relativt lav pris, har i utgangspunktet også en sterk lavprisprofil på sitt øvrige varesortiment. Det som imidlertid er svært spesielt i den saken som har oppstått, er at direktoratet i realiteten innfører en minstepris for en lovlig omsettbare vare i dagligvarehandelen uten å ville tilkjenne hva som skal måtte være den laveste tillatte pris. Dette skaper en underlig situasjon der offentlige myndigheter griper inn i det frie markedet med en prisregulering for å sette en stopper for at butikker selger et produkt uten å tjene penger. Man skulle tro at butikkeierne selv var i stand til å vurdere sin forretningssituasjon uten direkte inngripen og hjelp fra myndighetene. Når en så i tillegg vet at det ikke er tillatt å reklamere for denne typen produkter, så skulle det være enda mindre grunn til å gripe inn med udefinerte minstepriser. Den mediedebatten som fulgte, grunnet at myndighetene ville gripe inn i saken, medførte i seg selv at en fikk en hamstring av øl som en muligvis ikke hadde fått dersom ikke myndighetene selv hadde medvirket til å skape en hamstringssituasjon. Det er all grunn til å tro at den såkalte "priskrigen" ville gått over av seg selv etter en tid, slik den gjør i de mange tilfeller av "priskrig på bensin". Dette er særdeles sammenlignbare situasjoner all den tid at bensin ofte selges under det staten tar inn i avgifter. Produktet selges dermed med tap uten at det ville kunne medført at myndighetene ville gripet inn.

Det bør ikke være slik at myndighetene skal gripe inn overfor butikker som velger å selge øl til en pris som medfører at butikkene ikke tjener penger. Dette vil de forretningsdrivende selv regulere gjennom sin daglige virksomhet som har en målsetting om å tjene penger. For at det ikke skal være tvil om dette, fremmes det derfor forslag om å oppheve den paragrafen som ble brukt som grunnlag for å gripe inn overfor dagligvarehandelen hva angikk prisen på øl.

FORSLAG

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

Vedtak til lov

om endring i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av
alkoholholdig drikk m.v.

I

I lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkohol-
holdig drikk m.v. gjøres følgende endring:

§ 8-12 oppheves.

II

Denne lov trer i kraft straks.

28. mai 2004